

Sygn. akt I C 2656/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Alicja Kicka

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o. o.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. O. Centrum Medycznego (...) w W.

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 10 maja 2013 roku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe – sygn. akt II Nc 1334/13 co do kwoty 8.769,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty i umarza postępowanie w tym zakresie;

II. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 10 maja 2013 roku przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe – sygn. akt II Nc 1334/13 w pozostałej części;

III. zasądza od (...) Publicznego Szpitala (...). W. O. Centrum Medycznego (...) w W. na rzecz (...) sp. z o. o. kwotę 1.514,00 zł (tysiąc pięćset czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2656/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 6 września 2013 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo - k.3) – wystąpił przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie kwoty 25.049,26 zł, wraz z kosztami procesu a także odsetkami ustawowymi od kwot:

-od kwoty 2.808,00 zł za okres od dnia 7 sierpnia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 2.808,00 zł za okres od dnia 7 sierpnia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 3.153,60 zł za okres od dnia 31 sierpnia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 9.612,00 zł za okres od dnia 26 września 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 432, 00 zł za okres od dnia 12 października 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 1.922,40,00 zł za okres od dnia 3 stycznia 2013 do dnia zapłaty,

-od kwoty 378, 00 zł za okres od dnia 3 stycznia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 760, 06 zł za okres od dnia 7 grudnia 2012 do dnia zapłaty,

-od kwoty 2.808,00 zł za okres od dnia 7 sierpnia 2012 do dnia zapłaty,

Dowód: pozew wraz z załącznikami-k.1-24.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w dniu 10 maja 2013 roku w sprawie o sygn. akt II Nc 1334/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Południe w W. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 10 maja 2013 r.-k.25.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty złożonym w dniu 24 czerwca 2013 roku pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. zaskarżył w całości nakaz zapłaty z dnia 10 maja 2013 r. oraz podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej wnosząc jednocześnie o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie jako wyłącznie właściwemu. Ponadto pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 16.279,66 zł, oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez zapłatę zasądzonej kwoty w ratach miesięcznych płatnych na koniec danego miesiąca, w którym uprawomocni się orzeczenie w niniejszej sprawie, przy czym pierwsza dwie raty wynosić będą 5.500,00 zł a ostatnia 5.279,66 zł oraz o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na zasadzie art. 102 k.p.c., a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z załącznikami- k. 30-64.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W. postanowił uznać się niewłaściwym i sprawę przekazać według właściwości Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Dowód: postanowienie z dnia 22 sierpnia 2013 r.-k.67.

Pismem procesowym złożonym w dniu 12 listopada 2013 r. pozwany w całości podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w ww. sprzeciwie.

Dowód: pismo procesowe z dnia 12 listopada 2013 r.-k.78.

Na rozprawie w dniu 28 stycznia 2014 r. powód cofnął pozew, co do kwoty 8.769,60 zł wraz z zrzeczeniem się roszczenia, w pozostałym zakresie poparł powództwo. Ponadto powód nie wyraził zgody na rozłożenie roszczenia na raty.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) w W. umowy: nr (...) z 10 października 2011 r., umowa nr (...) r. z dnia 1 sierpnia 2012 r. oraz umowę (...) z dnia 27 kwietnia 2011 r. o zakup i dostarczenie towaru.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dostarczył pozwanemu (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. zamówiony towar.

Dowód: faktury VAT-k.9-17., potwierdzenia wydania z magazynu-k.18-19.

W związku z brakiem zapłaty powód wystosował ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z żądaniem odsetek od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty-k.23.

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne pomiędzy stronami pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wiarygodności powoda jak również terminów płatności.

Podniósł natomiast, iż spełnił częściowo świadczenie, natomiast powód oświadczył, iż ogranicza powództwo wraz z zrzeczeniem się roszczenia do kwoty 8.769,60 zł, a następnie podtrzymał powództwo w pozostałym zakresie. Pozwany spełnił świadczenie wynikające z zobowiązania łączącego go z powodem w zakresie należności głównej w części, tj. w zakresie kwoty 8.769,60 zł, na potwierdzenie, czego przedłożył do akt sprawy potwierdzenie dokonania przelewów. Co do dalszej kwoty 16.279,66 zł. pozwany nie kwestionował obowiązku jej zapłaty.

Wobec powyższego Sąd na podstawie przepisu art. 496 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym, co do kwoty 8.769,60 zł wraz odsetkami ustawowymi od tej kwoty i umorzył postępowanie w tym zakresie. Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji przez powoda z kontynuacji postępowania w tym zakresie. W niniejszej sprawie oświadczenie powoda nie zmierzało do obejścia prawa, ani też nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami współzycia społecznego. Cofnięcie przedmiotowe było skutkiem zapłaty przez pozwanego zaległych należności na rzecz powódki. Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę, niekwestionowaną przez stronę pozwaną, a wynikającą z przedłożonych do akt sprawy faktur VAT, tj. kwotę 16.279,66 zł. Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 496 k.p.c. orzekł o utrzymaniu w mocy nakazu zapłaty w całości (pkt. II sentencji wyroku).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o rozłożenie zaległych należności na raty. Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili, bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie. Sąd zważył również, iż zastosowanie ww. art. 320 k.p.c. nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie, bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. Jednakże w ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku nie daje podstaw do rozłożenia zasądanego świadczenia na raty. Sąd zważył, bowiem, że wysokość zadłużenia po stronie pozwanego w szczególności nie gwarantuje spłaty należności w ratach na rzecz strony powodowej. Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie powód do chwili wyrokowania nie dokonał jakiegokolwiek wpłaty na poczet zadłużenia. Skoro zaś tego nie uczynił, nie kwestionując jednocześnie wysokości powstałego

zadłużenia, winien był przygotować się na spłatę przysługującej powodowi należności. Nadto należało mieć również na uwadze, że rozłożenie świadczenia na raty nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela. Nie ulega zaś wątpliwości, iż sytuacja, w której wierzyciel przez wiele miesięcy pozbawiony jest należnej mu zapłaty za towar, rzutuje na jego własną płynność finansową. Zatem w ocenie Sądu, rozłożenie na raty spłaty zadłużenia wobec (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Z powyższych względów Sąd nie zdecydował się również na zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. i obciążył pozwanego w całości kosztami procesu w oparciu o art. 98 k.p.c. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem pełnomocnik powoda w pozwie wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt. III sentencji wyroku.

Zarządzenie:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanego z pouczeniem.